

בית ארמה לנו ונלכה

ני כולנו פולדארקים

בכל פעם שאני נתקל, בעצמי או באחרים, בפר-פולריות העצומה של סידרות טלוויזיה כמו "פול-דארק", "עני ועשיר", או "בית ארמה", אני מתמלא פליאה — למה בעצם?

למה אנחנו כל-כך רתוקים ומלאי-עניין בפירטי עלילותיהם של דמויות עשיות נקודות-אלקטרו-ניות החיות בתוך תיבת-עץ? האם חיייהם המפובר-רקים של אנשים מפוברקים מעניינים יותר מחיי הבשר-והדם הממשיים שלנו?

אני לא חושב כך. אלא שאנחנו לא רוזנים ולא נסיכים ולא בנקאים ולא שופטים ולא עשירים ולא קפטנים. אנחנו סתם אנשים. וחיייהם של סתם אנשים לא מעניינים אף אחד. כי ככה החליטו אנשים שהם לא סתם. ואם הם לא סתם, הרי שזה גם לא סתם שהם החליטו שאנחנו וחיינו סתם לא מעניינים. כי מן הסתם אנשים לא סתם לא אומרים סתם דברים. ומה שהכי יפה זה שאנחנו מקבלים את זה. ולכן, בגלל שחיייהם של סתם אנשים לא מעניינים

אותנו, והיות שאנחנו בעצמנו סתם אנשים, הרי ברור לחלוטין שחיינו שלנו לא מעניינים אותנו.

וכך אנחנו ישובים אל מול הטלוויזיה וצופים בחייהם הכל-כך מעניינים של אנשים אחרים, תוך שאנו מבכים את מר גורלנו הכל-כך לא-מעניין.

ובאמת, איך אפשר להשוות. אם, למשל, אצלנו במישפחה מת מישוהו במילחמה, הרי זה ממש לא מעניין לעומת מותו הקרבי של הבן השני למיש-פחת ארמה. מה גם שאצלנו זה דם חנטארישי ואצ-לם זה קטשופ אמיתי.

וכך לאורך כל הדרך — אהבותינו הפשוטות מחווירות לעומת אהבותיהם הנאצלות של ג'ורדאש ופולדארק. אסונותינו הקטנים הם כחגבים למול האסונות הכבדים הפוקדים את מישפחת ארמה. מיל-חמתנו העלוכה לגמור את החודש היא לא-יכולים בהשוואה לאפשרות המדהימה שפולדארק יאבד את מניות המיכרה. מותנו שלנו הוא כאין וכאפס כנגד

מותו של טומי ג'ורדאש. האכזבות שלנו משעממות. הטרגדיות שלנו מגוחכות. הרצונות שלנו הם שטו-יות. אנחנו וחיינו משעממים. אנחנו וחיינו מגו-חכים. אנחנו וחיינו הם שטויות.

וזה כנראה מה שנקרא טלוויזיה במעגל סגור — אנחנו מתיישבים מול הטלוויזיה כאנשים סתם הבאים לצפות בחייהם של אנשים לא סתם, ואנחנו קמים מהטלוויזיה עוד פחות אנשים סתם ממה שחשבנו על עצמנו לפני שראינו את האנשים הלא סתם.

ואולי החיים שלנו פשוט משעממים בגלל שאנחנו יושבים כל הזמן מול הטלוויזיה ומסתכלים בחייהם של אחרים.

כי אם זה ימשיך ככה, הרי בסוף נשב כולנו מול הטלוויזיה ונראה סרט על אנשים שיושבים מול הטל-וויזיה ורואים סרט על אנשים שיושבים מול הטל-וויזיה ורואים סרט על אנשים שיושבים מול הטל-וויזיה ורואים — המושך בשבוע הכא.

פרק ג'

פרק ב'

פרק א'

חלומות של זוהר

להלן תקציר פירקי חייך הקודמים:

פרק א' — מעוני לעושר

למרות שנולת למישפחה רגילה אתה מחליט שאתה לא תהיה סתם אחד — אתה תהיה מישוהו. בשורה של מאבקים, חיפושים, קרבות, שמחות, אסו-נות, אהבות, מיתות, הימורים, עבודות, זונות, מש-ברים, ממזרים, מחלות וכל מה שצריך אתה מגיע להיות מישוהו (בתמונה) — בנקאי חובק-עולם, קפטן קשות, טייס אמיץ, איש-עסקים מצליח או נהג-מי-רוצים ללא-חת. העולם פרוש לרגליך, אבל... המשך בשבוע הבא.

פרק ב' — מיופי לטופי

עכשיו אתה חי חיים טובים, עשירים ומלאי-עניין,

אך אתה חש בריקנות איומה ואתה משתוקק למלא אותה בתוכן — אתה מחפש אהבה. אלפי יפהפיות בלונדיניות (בתמונה) חולפות במיטתך. משורה של מאבקים, חיפושים, קרבות, שמחות, אסונות, אהבות, מיתות, הימורים, עבודות, זונות, משברים, ממזרים, מחלות וכל מה שצריך אתה יוצא שבור, רצוף והרוס. עולמך מתמוטט בין אצבעותיך. אין דבר — המשך בשבוע הבא.

פרק ג' — ממוות לאסון

מצד אחד אתה גבר מצליח. מצד שני אתה גבר שבור. אתה נקרע בין אהבתך להצלחתך ובין תאוותך לאהבתך. אחרי שורה של מאבקים, חיפושים, קרבות, שמחות, אסונות, אהבות, מיתות, הימורים, עבודות, זונות, משברים, ממזרים, מחלות וכל מה שצריך אתה מחליט לכבוש את אהבתך. אתה מתייצב לדו-קרב גר-רלי כשאהבתך צופה בחלון (בתמונה) ומצפה למנצח. מה יהיה? — המשך בשבוע הבא.

פרק ד' — מקינאה לשינאה

הכל בסדר. ניצחת. אבל האם הגעת סוף-סוף אל פיסגת החלומות? לא. אתה ואשתך עוברים שורה של מאבקים, חיפושים, קרבות, שמחות, אסונות, אהבות,

פרק ד'

מיתות, הימורים, עבודות, זונות, משברים, ממזרים, מחלות וכל מה שצריך ויוצאים מחווקים באהבתכם ובאמונתכם (בתמונה). אתם מתיישבים מול הטל-וויזיה לראות את סיפורם של אנשים שעברו מעוני לעושר, מיופי לטופי, ממוות לאסון ומקינאה לשינאה. אין סוף. המשך בשבוע הבא.

(הערה משמחת: כל התמונות בעמוד זה נלקחו ממודעות-פירסומת צינעוניות בעיתונים מחוץ-לארץ.)